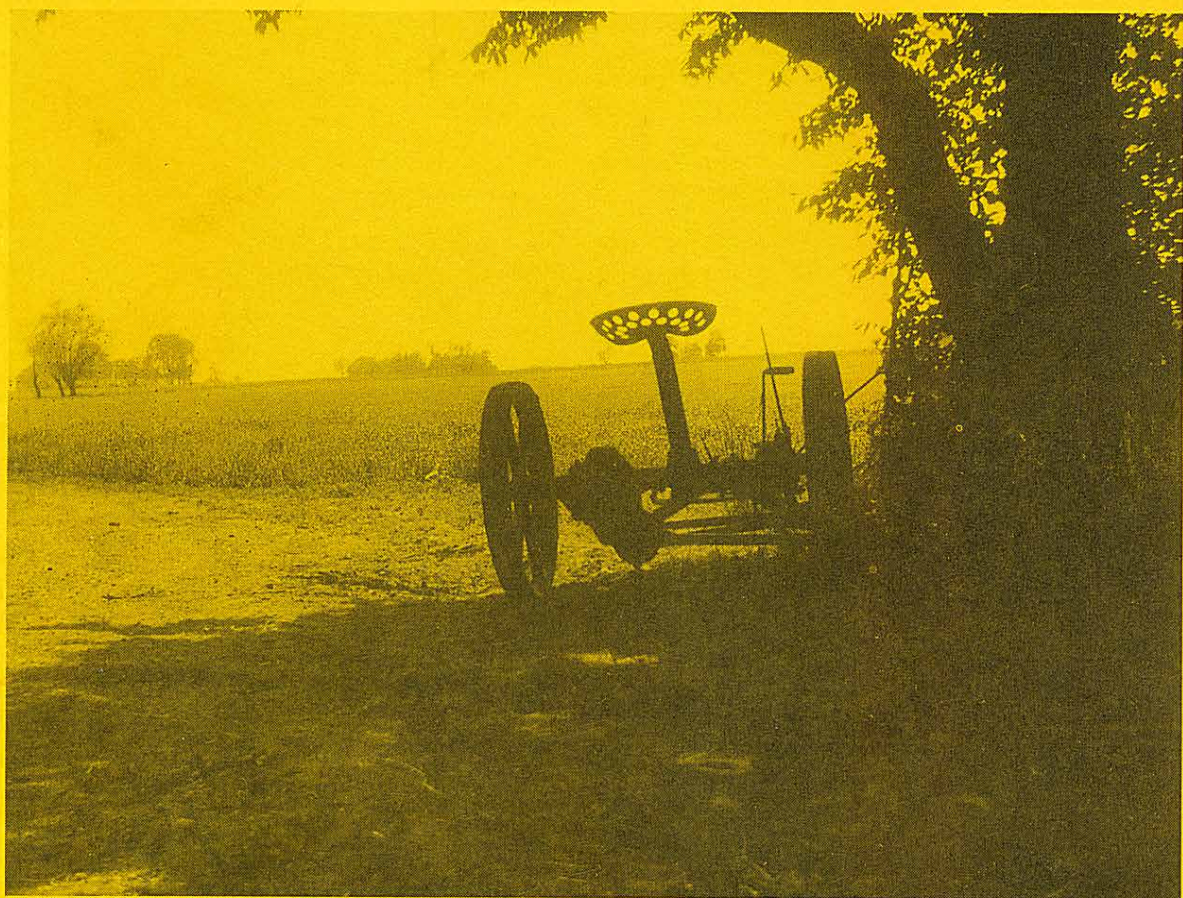

Byahornet

ÅRGÅNG 52 1993

3

Hugo Franzén

SKÅNSK FESTPLATSEPOK

Frågan är om inte Skåne en gång hade rekord i antalet festplatser.

Folkparker fanns i några av våra större tätorter, men ute på landsbygden dominerade nöjesanläggningar av helt annan utformning. I många skogspartier, ibland belägna ganska nära varandra, snickrades

ihop dansbanor för att bygdens ungdomar skulle få chansen att roa sig efter avslutad arbetsvecka.

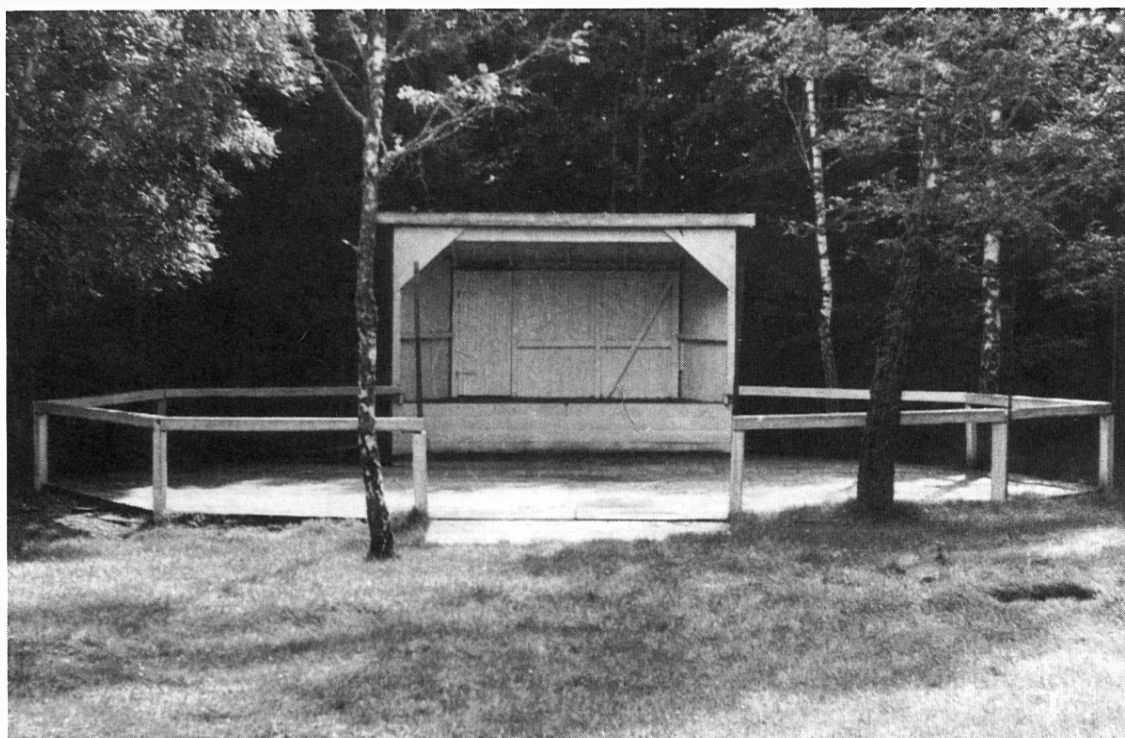
Ofta stod någon ideell förening som arrangör för en festlighet med dans, artistframträdande, servering och lotteriförsäljning. Under förutsättning att

festligheterna blev välbesökta resulterade detta i att föreningskassan fick ett välbehövligt tillskott. Medlemmarna ställde upp som funktionärer och bidrog därmed till att hålla utgiftsposten på låg nivå.

Främst var det idrottsföreningar, Röda Kors-kretsar och frivilliga brandkårer som gjorde till tradition att en eller ett par gånger varje sommar anordna en offentlig tillställning. Karnevalslagret i Eslöv och Sture Malmgrens i Kristianstad levererade lotterivinster och andra tillbehör. Därutöver krävdes kända artister och dansorkestrar liksom affischering och annonsering i lokalpressen.

egna folkparker hade att bjuda på utan sökte sig gärna till närbelägna orter med lockande utbud. Många äktenskap har som sin upptakt haft sammanträffanden på dansgolven i Arlövs Hotellträdgård, på Dansut, som låg ett stenkast från hotellet, på Granelund utanför Arlövs Teater, på Byhem i Åkarp eller vid någon av de danskvällar, som anordnades av agronom-eleverna i Alnarp.

Andra attraktiva festplatser för malmöområdets ungdomar var Ådalen i Djurslöv, Södra Sandby och Bokskogen i Torup, Törringelund, Bökeberg, Skanörs Dansbana och Granhyddan i Beddinge.

De nöjeslystna ungdomar på 30- och 40-talet som var bosatta i Malmö eller Lund, nöjde sig inte alltid med vad hemstädernas

I Mellanskåne ställdes färden till en festplats, som ståtade med epitetet "Skånes naturskönaste". Märkligt nog kallades den

för Rövarekulan och var belägen i löberödstrakten. Att skogen fått namnet Rövarekulan lär bero på att en rövareliga på medeltiden hade sitt högkvarter i den otillgängliga terrängen. Många artister gästade den här festplatsen och under flera år korades här varje midsommar en behagfull dam till "Miss Skåne".

Två dansbanor i Sjöholmen hade sina säsongtoppar i samband med de politiska ungdomsläger som årligen anordnades. Stora publiksiffror noterades också på de festligheter som varje sommar anordnades på Hörby Ringsjöstrand. Skytteskogen i Eslöv lockade med kända artister och karnevalsarrangemang. Skytteskogar med dans fanns även i Stehag och Trolleholm. En annan uppskattad festplats var Kågerödslund.

Av festplatserna i nordvästra delen förtjänar nämnas Alphyddan i höganästrakten eftersom den varje helg presenterade utmärkta artistprogram. I det här hörnet av Skåne fanns också Kullaparken i Jonstorp. Thorslund i Ängelholm och Ekebo i

Munka Ljungby.

I göingebygden samlades svängomintresserade ungdomar på en liten idyllisk festplats i Kaffatorp mellan Arkelstorp och Immeln, på Hjartabacken i Hjärsås och på Fallen alldeles intill Helgeå-stranden i Torsebro. Hanaskog hade en festplats som från början hette Boklunden, men som senare fick namnet Folkets Park och, innan den blev nedlagd, Valencia. Delvis nedlagd blev också Jarls Fure i Fjälkinge, men här togs själva dansbanan tillvara och blev efter en restaurering varuhuset Eko-hallen.

Publiken i sydöstra delen av Skåne hade många festplatser till sitt förfogande. Dansen trädde på Tolånga ängar, i Kadesjö, Skogslund, Almehög, Smedstorps slottspark, Gislövs stjärna och Löderups Strandbad. Många på Österlen kan ur minnenas skattkammare plocka fram arrangemang med stor dignitet. Skillingemarschen och Löderupskarnevalen, för att ta ett par i den långa raden av nöjeställningar.

FF